

דפי המקורות:

בג"כ ז'ר"ט - חייב של קידוש השם

חיים של קידוש השם

כל בית ישראל מצווין על קדוש השם הגדול הזה שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל. ומוזהרין שלא לחללו שנאמר ולא תחללו את שם קדשי. (משנה תורה לרמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה' ה"א)

- כיצד נקדש את השם?

... וכן אם דקדק החכם על עצמו והיה דבורו בנחת עם הבריות, ודעתו מעורבת עמהם, ומקבלם בסבר פנים יפות, ונעלב מהם ואינו עולבם, מכבד להן ואפילו למקילין לו, ונושא ונותן באמונה... ולא יראה תמיד אלא עוסק בתורה עטוף בציצית מוכתר בתפילין ועושה בכל מעשיו לפנים משורת הדין... עד שימצאו הכל מקלסין אותו ואוהבים אותו ומתאווים למעשיו הרי זה קידש את ה' ועליו הכתוב אומר "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר" (משנה תורה לרמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ה' הלכה י"א)

הרואה כלאים של תורה על חבירו אפילו היה מהלך בשוק קופץ לו וקורעו עליו מיד. ואפילו היה רבו שלמדו חכמה. שאין כבוד הבריות דוחה איסור לא תעשה המפורש בתורה... ואע"פ שכתוב בתורה לא תסור מן הדבר הרי לאו זה נדחה מפני כבוד הבריות. לפיכך אם היה עליו שעטנז של דבריהם אינו קורעו עליו בשוק ואינו פושטו בשוק עד שמגיע לביתו ואם היה של תורה פושטו מיד: (משנה תורה לרמב"ם הלכות כלאיים פרק י' הלכה כ"ט)

- האם יש סתירה בין שני ההלכות הנ"ל הראוב"ט? נסו ליישב אותה!
- אלו שתי רמות של קידוש השם עולות משתי ההלכות הללו?
- כיצד נכרת קידוש השם מחכם שדברו בנחת עם הבריות וכו'?
- כיצד נכרת קידוש השם מאדם הפועל נמרצות כנ"ד מי שצובר על איסור תורה?
- כיצד אנו בתור חברי תנועת אריאל יכולים להוסיף קידוש השם בצולמ?

בג"כ ז'ר"ט

תורת צדקה וחסד

{ט} וּבְגָזְרְכֶם אֶת-קֶצֶר יִרְאָזְכְּכֶם לְאֵת תְּכַלֶּה פְּאֵת שְׂדֵךְ לְקֶצֶר וְלִקְטָט קֶצֶר יִרְדֶּךָ לְאֵת תְּלַקֵּט: **{י}** וְכִרְמֶךָ לְאֵת תְּעוֹלֶךָ וּפִרְכֵךְ פְּרִמֶךָ לְאֵת תְּלַקֵּט לְעֵנֶי וְלִגְרֵם תַּעֲזֹב אֶת-סֵם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **{יא}** לְאֵת תִּגְנֹבֻם וְלֹא-תִכְחַשׁוּם וְלֹא-תִשְׁקְרוּם אִישׁ בְּעֵמִיתוֹ: **{יב}** וְלֹא-תִשָּׁבַעוּ בְּשֵׁם יְיָ לְשִׁקֵּר וְחָלַלְתֶּם אֶת-שֵׁם אֱלֹהֵי יְיָ אֲנִי יְהוָה: **{יג}** לְאֵת-תַּעֲשׂוּם אֶת-הַרְעָה וְלֹא תִגְזֹל לְאֵת-תִּלְוֵי פְעֻלַּת שְׂכָר יִרְאָתְךָ עַד-בִּקְרָה: **{יד}** לְאֵת-תִּקְלֹל חֲרָשׁ וְלִפְנֵי עֵוֶר לְאֵת תִּתֵּן מְכֹשׁ לְיָרֵאת מֵאֵלֵי הַיָּם אֲנִי יְהוָה: **{טו}** לְאֵת-תַּעֲשׂוּם עוֹלֵל בְּמִשְׁפָּחָה לְאֵת-תִּשָּׂא פְנֵי-יְדֶךָ לְאֵת תִּהְדָּר פְּנֵי גְדוֹל בְּצַדִּיק תִּשְׁפֹּט עֵמִיתְךָ: **{טז}** לְאֵת-תִּלְוֵי רְכִיל בְּעַמִּי יְיָ לְאֵת תַּעֲמֹד עַל-יְדֵם רַעֲךָ

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

אָנֹכִי יְהוָה: **{יז}** לֹא-תִשְׁנֶה אֶת-אֲחֻזְתְּךָ בְּלִבְבְּךָ הַיּוֹכֵחַ תּוֹכֵחַ יְיָ אֶת-
עַמִּיתְךָ וְלֹא-תִשְׁמָא עַל-יוֹחֵד, טָא: **{יח}** לֹא-תִקֹּם וְלֹא-תִטָּרֵר אֶת-
בְּנֵי עַמִּיתְךָ וְאֶהְבֵּתָ לְרַעְיָתְךָ כְּמִי אָנֹכִי יְהוָה:

{לב} מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקְוֶם וְהִדְרַתָּ פְּנֵי זָקֵן וְיָרֵךְ אֶת מַאֲלֵהְךָ יְיָ
אָנֹכִי יְהוָה: **{לג}** וְכִי-יִגְדֹר אֶתְךָ גֹר בְּאַרְצְכֶם לֹא תִזְנוּ וְ
אֵתוֹ: **{לד}** כְּאִזְרָח מִכֶּסֶם יְהִיֶה לְכֶם הַגֹּר | הַגֹּר אֶתְכֶם וְאֶהְבֵּתָ
לוֹ כְּמִי יְיָ-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
{לה} לֹא-תַעֲשׂוּ עִוָּל בְּמִשְׁפָּחַתְּכֶם וּבְמִשְׁפַּחַתְּכֶם: **{לו}**
מִמֵּנִי צִדְקָתְךָ אֲבִי-צִדְקָתְךָ אֲפֹת צִדְקָתְךָ וְהִיִּי צִדְקָתְךָ יְהִיֶה לְכֶם
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם: **{לז}**
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-כָּל-תְּקִיֹתַי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וְעָשִׂיתֶם אֶת־עֲמָלֵי יְהוָה:
(וִיקְרָא יִט')

וְעָשִׂיתָ אֶת-הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים: **{כב}** וְזָרַעְתָּ אֶת הַשָּׂדֶה
הַשְּׂמִינִת וְאֶכְלָתָם מִן-הַתְּבוּאָה יִשְׂשֹׁן עִד | הַשָּׂדֶה הַתְּשִׁיעַת עַד-בוֹא
תְּבוּאָתָה תֹאכְלוּ וְיִשְׂשֹׁן: **{כג}** וְהֶאֱרַךְ לֹא תִמְכַר לְצַמְתֹּת כִּי-לֹא
הֶאֱרַךְ כִּי-גֵרִים וְתוֹשְׁבֵי אֶרֶץ עַמְדָּי: **{כד}** וּבְכֹל אֶרֶץ
אֲרָצְתְּכֶם גְּאֻלָּה תִתְּנוּ לְאֶרֶץ: **{כה}** כִּי-יִמְוֹךְ אֲחֻזְתְּךָ וּמְכַר מֵאֲחֻזְתְּךָ
וּבֹא גְאֻלָּה הַקָּרִיב אֲלֵיךָ וְגֹאֲלְךָ אֶת מִמְכָרְךָ אֲחֻזְתְּךָ: **{כו}** וְאִישׁ
כֹּסִי לֹא יְהִי-לֹא גְאֻלָּה וְהִשְׁיִגָה יָדוֹ וּמִצָּא כֹדִי גְאֻלָּתוֹ: **{כז}**
וְחָשַׁב אֶת-שָׂנְיֵי מִמְכָרְךָ וְהִשִּׁיב אֶת-הָעֵדֻף לְאִישׁ אֲשֶׁר מָכַרְתָּ, כִּי-לֹא
וְשָׁב לְאֲחֻזְתְּךָ: **{כח}** וְאִם לֹא-מָצָאתָ יָדוֹ דִּים הַשְּׂמִיב לוֹ וְהִיָּה
מִמְכָרְךָ בְּיַד הַקָּרִיב אֵתוֹ עִד שְׂנִית הַיּוֹבֵל וְיִצָּא בִּיְבֹל וְשָׁב
לְאֲחֻזְתְּךָ: **{כט}** וְאִישׁ כִּי-יִמְכֹר בֵּית-מוֹשָׁב עִיר חֹמָה וְהִיָּה
גְּאֻלָּתוֹ עַד-תִּשְׁנֶה מִמְכָרְךָ יָמִים תְּהִיָּה גְאֻלָּתוֹ: **{ל}** וְאִם לֹא-
יִגָּאֵל עַד-מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְּמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר-בְּעִיר אֲשֶׁר-
(לֹא) לֹא חֹמָה לְצַמְתֹּת לְקָרִיב אֵתוֹ לְדַרְתָּיו לֹא יִצָּא
בִּיְבֹל: **{לא}** וּבְתֵי הַחֲצָרִים אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם חֹמָה סָבִיב עַל-שְׂדֵה
הָאֶרֶץ יִחָשַׁב גְּאֻלָּה תְּהִיָּה-לֹא וּבִיְבֹל יִצָּא: **{לב}** וְעִרֵי הַלְוִיִּם
בְּתֵי עִרֵי אֲרָצְתְּכֶם גְּאֻלָּת עוֹלָם תְּהִיָּה לָלוֹיִם: **{לג}** וְאֲשֶׁר יִגָּאֵל
מִן-הַלְוִיִּם וְיִצָּא מִמְכָר-בַּיִת וְעִיר אֲרָצְתְּךָ בִּיְבֹל כֹּסִי בְתֵי עִרֵי
הַלְוִיִּם הֵוא אֲרָצְתְּכֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **{לד}** וְשְׂדֵה מִגְרָשׁ
עִרֵיכֶם לֹא יִמְכַר כִּי-אֲרָצְתְּכֶם עוֹלָם הֵוא לָהֶם: **{לה}** וְכִי-יִמְוֹךְ
אֲחֻזְתְּךָ וּמִטָּה יָדוֹ עַמְדָּךְ וְהִיָּה עִד בְּיָד גֹּר וְתוֹשָׁב וְחֹדֵשׁ עַמְדָּךְ:
{לו} אֶל-תִּקְחָה מֵאֵתוֹ נְשִׂא וְתִרְבִּית וְיִכַּחֵת מֵאֲלֵהְךָ יְיָ אֲחֻזְתְּךָ
עַמְדָּךְ: **{לז}** אֶת-כִּסְפְּךָ לֹא-תִתֵּן לוֹ בְּנִשְׂחָת וּבְמִרְבִּית לֹא-תִתֵּן
אֲכָלְךָ: **{לח}** אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם
מִצְרָיִם לְתַת לְכֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיָּוֹת לְכֶם לְאֵלֵיכֶם: **{לט}**
וְכִי-יִמְוֹךְ אֲחֻזְתְּךָ עַמְדָּךְ וְנִמְכַר-לְךָ לֹא-תַעֲבֹד בְּיָד עַבְדְּךָ עַד:
{מ} כְּשֶׁכִּיר כְּתוּשָׁב יְהִיָּה עַמְדָּךְ עַד-שְׁנִית הַיּוֹבֵל יַעֲבֹד עַמְדָּךְ:
{מא} וְיִצָּא מִמְכָרְךָ הֵוא וּבְנֵי עַמְדָּךְ וְשָׁב אֶל-מִשְׁפַּחְתְּךָ וְאֶל-אֲרָצְתְּךָ
אֲבֹתָיו יָשׁוּב: **{מב}** כִּי-עֲבַדְתָּ הֵוא אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם
מִצְרָיִם לֹא יִמְכַר וּמְכָרְךָ מִמְכָרְךָ עַבְדְּךָ: **{מג}** לֹא-תִרְדֶּה בְּיָד
וְיָרֵךְ אֶת מַאֲלֵהְךָ יְיָ: **{מד}** וְעַבְדְּךָ וְאֲמִתְךָ אֲשֶׁר יְהִי-לְךָ מֵאֵת
הַגֵּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיב לְתִיכֶם מִהֶם תִּקְנֶה עִבְדְּךָ וְאִם: **{מה}** וְאִם
מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבֵי הַגֵּרִים עִמְכֶם מִהֶם תִּקְנֶה וּמִמִּשְׁפַּחְתְּךָ אֲשֶׁר עִמְכֶם
אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהִיָּוֹ לְכֶם לְאֵלֵיכֶם: **{מו}** וְהִתְנַחֵלְתֶּם
אֶת־עַמְדָּכֶם לְבְנֵיכֶם אֲחֵרֵיכֶם לְךָ שֵׁשׁ אֲרָצְתְּךָ לְעַלְמֵי בְּהֵמָה תַעֲבֹדוּ
וּבְאֲחֻזְתְּכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֻחָיו לֹא-תִרְדֶּה בְּיָד: **{מז}**
וְכִי תִשְׁיִג גֹּר יָד גֹּר וְתוֹשָׁב עַמְדָּךְ וּמִי אֲחֻזְתְּךָ עַמְדָּךְ וְנִמְכַר לְגֹר

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

תושב עמך אִו לַעֲקֹר מִשְׁפּוֹחַת גֵּר: **{מח}** אַחֲרַי נִמְכָּר גְּאֻלָּה תהיה-לִּי אֶחָד מֵאֲחֵי יוֹי גְּאֻלָּה נֹו: **{מט}** או-דִּדִּו אִו בֶּן-דִּדִּו יִגְאֻלָּה נֹו אִו-מִשְׁאָר בְּשָׂרִי מִמִּשְׁפּוֹחַתִּי יִגְאֻלָּה נֹו אִו-הַשְּׂמִיגָה יָדִי וְנִגְאֻלָּה: **{נ}** וְחָטְבִּים עִם-קִנְיָהוּ מִשְׁנֵת הַמִּכְרֹו לִּי עִד שְׁנֵת הַיָּבֹל וְהַיָּה כָּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפָּר שְׁנָיִם כִּימִי שְׂכִיר יְהִיָּה עִמּוֹ: **{נא}** אִם-עִיד רַבֹּת בְּשָׁנַיִם לְפִיָּהוּ יִשְׂיב גְּאֻלָּתִי מִכָּסֶף מִקְנָתוֹ: **{נב}** וְאִם-מַעֲט נִשְׂאָר בְּשָׁנַיִם עַד-שְׁנֵת הַיָּבֹל וְחָטְבִּים לִּי כֹפֶי שְׁנָיִם יִשְׂיב אֶת-גְּאֻלָּתוֹ: **{נג}** כִּשְׂכִיר שְׁנָה בְּשָׁנָה יְהִיָּה עִמּוֹ לְאִ-יִרְדָּה נֹו בְּפֹרֶךְ לְעִינָיִ: **{נד}** וְאִם-לִּי אִו יִגְאֻלָּה בְּאֻלָּה וְנִצָּא בְּשְׁנֵת הַיָּבֹל הִוָּא וּבְנָיִ עִמּוֹ: **{נה}** כִּי-לִי בְּנִי-יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדִי הִם אֲשֶׁר-הִוָּצִוֹ אִתִּי מֵאֲרָץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (ויקרא כ"ה)

{א} מִקָּץ שָׁבַע-שָׁנַיִם תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה: **{ב}** וְזֶה דְבַר הַשְּׂמִטָּה שְׁמִטָּה כֹּל-בְּעַלִּים מִשְׁהָ יָדִו אֲשֶׁר יִשְׂהָ בְרַעְיָהוּ לְאִ-יִגְוֹשׁ אֶת-רַעְיָהוּ וְאֶת-אֲחֵי יוֹי כִּי-יִקְרָא שְׁמִטָּה לְיְהוָה: **{ג}** אֶת-הַנִּכְרֹו תִגְוֹשׁ וְאֲשֶׁר יְהִיָּה לְךָ אֶת-אֲחֵי יוֹי תִשְׁמֹט יָדִי: **{ד}** אֶפְסֵי כֹי לִּי אִו יְהִיָּה-בְּיָדִי אֲבִיָּו כִּי-יִבְרֹךְ יְבִרְכֶךָ יְהוָה בְּאֲרָץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹי נָתַן-לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ: **{ה}** כֹּסֶם אִם-שְׁמֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹי לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמְצֻנָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם: **{ו}** כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹי בִּירְכֶךָ כִּי-יִשְׂרָאֵל דְּבַר-לְךָ וְהָעֲבָטָה גִוָּיִם רַבִּים וְאִתָּה לִּי אִו תַּעֲבֹט וְשָׁלַח בְּגִוָּיִם רַבִּים וּבְיָדִי לִּי אִו יִמְשָׁלוּ: **{ז}** כִּי-יְהִיָּה בְּיָדִי אֲבִיָּו מֵאֲחֵד אֲחֵי יוֹי בְּאֶחָד שְׁעָרֵי בְּאֶרְצְךָ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹי נָתַן לְךָ לִּי אִו תִּאֲמַץ אֶת-לְבָבְךָ וְלִי אִו תִּקְפֹּץ אֶת-יְדֵי יוֹי הָאֲבִיָּו: **{ח}** כִּי-פֹתִיחַ תִּפְתַּח אֶת-יָדִי לְךָ וְהַעֲבַט תַּעֲבִיטֵנִי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יִחַסֶר לִּי: **{ט}** הַשְּׂמֹר לְךָ פֹו-יְהִיָּה דְבַר עִם-לְבָבְךָ בְּלִיַּעַל לְאִמֹר קִרְבָּה שְׁנֵת-הַשְּׂבַע שְׁנֵת הַשְּׂמִטָּה וְרַעְיָה עִי יִנְדֶּךָ בְּאֶחָד יוֹי הָאֲבִיָּו וְלִי אִו תִּתֵּן לְךָ וְקִרְבֵּא עָלֶיךָ אֶל-יְהוָה וְהַיָּה בְּיָדִי חָטָא: **{י}** נָתַן וְנָתַן לְךָ וְלִי אִו-יִכַּע לְבָבְךָ בְּתַתֶּךָ לְךָ כִּי בְּגִלָּל הַדְּבַר הַזֶּה יִבְרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹי בְּכֹל-לְמַעַשְׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדִי כִּי לִי-יִחַדֵּל אֲבִיָּו מִקְרָב הָאֲרָץ עַל-כֵּן אֲנִי מְצַוֶּךָ לְאִמֹר פֹּתִיחַ תִּפְתַּח אֶת-יְדֵי יוֹי לְעִנְיָךָ וְלְאֲבִיָּו בְּאֶרְצְךָ: **{יב}** כִּי-יִמְכָר לְךָ אֲחֵי יוֹי הָעֲבָרִי אִו הָעֲבָרִיָּה וְעַבְדְּךָ שְׁנָיִם וּבְשָׁנָה הַשְּׂבַע תִּשְׁלַחֵנִי נֹו חֲפָשִׁי מַעֲמֶךָ: **{יג}** וְכִי-תִשְׁלַחֵנִי נֹו חֲפָשִׁי מַעֲמֶךָ לִּי אִו תִּשְׁלַחֵנִי נֹו כִּיֶּם: **{יד}** הַעֲנִיָּק תַּעֲנִיָּק לְךָ מִצִּוְּאָנְךָ וּמִגְרָנְךָ וּמִיָּקְבֶךָ אֲשֶׁר בִּכְכָּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹי תִתֵּן-לִּי: **{טו}** וְזָכַרְתָּ כִּי עֲבָד הָיִיתָ בְּאֶרְץ מִצְרָיִם וְיִפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יוֹי עַל-כֵּן אֲנִי מְצַוֶּךָ אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה הַיּוֹם: (דברים ט"ו)

- אלו מצוות חברתיות, המיוצרות לתיקון החברה, מצוויות הכסוקים אלו?
- מהו יחודם של מצוות שמיטה ויואל שאר המצוות?
- חוו דצתכט, האם התנהלות המדינה היום הצנייני צדק חברתי וצורה לחשיט קרובה להנחיית התורה או רחוקה ממנה?
- כיצד אנו יכולים לקדם את מעבר החברה בישראל להתנהלות חברתית - מצויאלית צפ"י הנחיית התורה?

שבע ניצנים

כולנו קונים נכון

שו"ע חושן משפט סימן רכח'

(ט) אין מפרכסין לא אדם ולא בהמה ולא כלים. כגון: לצבוע זקן עבד העומד למכור כדי שיראה כבחור, ולהשקות הבהמה מי סובין שמנפחין זוקפין שערותיה כדי שתראה שמינה, וכן אין מקרדין פירוש קרוד: במגדת או מסרקת ששניו דקים, ולא מקרצפין פירוש קרצוף: מגדת או מסרק ששניו עבים אותה כדי לזקוף שערותיה, ולצבוע כלים ישנים כדי שיראו כחדשים, ואין נופחין בקרבים כדי שיראו שמנים ורחבים, ואין שורין הבשר במים כדי שיראה לבן ושמן:

(י) אין מערבין מעט פירות רעים בהרבה פירות יפים כדי למכרם בחזקת יפים אפילו חדשים בחדשים, ואין צריך לומר חדשים בישנים, ואפילו (טור) ישנים עם חדשים, אפילו הישנים ביוקר מהחדשים, מפני שהלוקח רוצה לישן:

(יא) ביין התירו לערב קשה ברך בין הגיתות בלבד מפני שמשביחהו, וכ"ש רך בקשה דשרי (טור ובית יוסף בשם הרא"ש), ואם היה טעמו ניכר מותר לערב ב

(יג) מקום שנהגו לערב בין הגיתות מים, מותר לערב כשיעור שדרכם לערב:

(יד) במקום שנהגו שכל מי שקונה דבר טועמו תחילה מותר לערב בו לעולם, אבל אם אין הכל טועמים לא:

(טו) אין מערבין שמרי יין ביין, אפילו אם קנו ממנו שתי חביות של יין אין מערבין שמרי חביות זה ביין של זה, אבל אם קנו ממנו חבית יין המדה בכך וכך, כשבא למדוד יכול לערב השמרים עם היין ומוכר לו הכל ביחד: כל מקום שכל דבר הניכר טעמו מרגיש הלוקח, ולפיכך מותר לערב אותו לעולם:

- האם הצוסקים במקח ובמכר מקפידים בדרי"כ על הלכות אלו?
- אחת הדרכים המרכזיות לקדם מכירות כיום היא הצגת עימות הפרסומות.
- האם יש פרסומות הצומדות הסתירה לדברים הנאמרים כאן?
- כיצד נוכל בתור צרכנים לגרום להקטנת השפעתן של הפרסומות עלינו ואף על אחריים?

שז שלום חסידות / מאמר ה נתיבות

כאשר הוא תוך כלל בני אדם, שאו יש לו כח הרבים, וכאשר האדם הוא יחיד הוא נפרד, או יש לו כח של אדם פרטי, ואז פגעין פוגעין בו. ולכן כאשר נפרד מן הבריות ואין מניחין לו לצאת יחיד וכו' זה מורה כי אינו אדם פרטי רק מדובר לרבים ואו יש לו חיבור ודיבוק למעלה, עד שגם העליונים, וגם הש"ת, מתלה אליו בדרך ושומר. ואם מניחין אותו לצאת יחיד הרי נחשב יחיד וכו' ואז פגעין פוגעין בו ושולטין עליו וכו', ולכן אם אין מלווין אותו כאילו שופכי דמים, ע"ש באריכות. דבריו הק' מפיצים אור גדול על כל ענין חברתא, שהאדם המחובר לחברותא נמצא תמיד תחת שמירה עליונה, כי כח הרבים תמיד אתו, הן בדברים הנוגעים אל הגוף והן בדברים הנוגעים אל הנשמה.

ה.

ועוד ענינים מופלאים אנו מוצאים בענין חברתא, שע"י הדיבוק בחברים יראי ה' מתעלים כל בני החבורה, וכמ"ד בזה מהרה"ק מקאליסק ז"ע (פרי הארץ, במכתבים) ח"ל: כאשר ידבקו יחד כאיש אחד ג"כ אין לך אדם שאין לו שעה שיהי לו שפע דביקות האמיתי באותו פרק, וכשנחשבים לאיש א' הרי הוא מושגח ע"ד דביקות חבירו והתקשרותו בו ית' ממש כגוף אחד. ובכלל מאחז"ל מצוה גוררת מצוה לכל הרבוקים עם האדם השלם במצוה שהוא עושה וכו' ע"כ (ובזה מבאר מאחז"ל יודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים, שלא כתוב יבקשו אלא מבקשים וכו'). ועד"ו איתא באדר"ג (ל, ג) רבי עקיבא אומר כל המדבק בעוברי עבירה אע"פ שלא עשה כמעשיהם ה"ו מקבל פורענות כיוצא בהן, וכל המדבק בעושי מצוה אע"פ שלא עשה כמעשיהם ה"ו מקבל שכר כיוצא בהן, ובספר עבודת ישראל (פרקי אבות פ"א) בענין הכנה למצוה או לתפלה או לשבת כותב: והנה מי שלא הכין עצמו או שאינו יכול אזי יתחבר א"ע בשאר חברים אשר הכינו את עצמם ומתוך כך יוכל לעלות עמהם.

ה.

וענין מיוחד הוא התפלה בין חברותא של אהבים, וכמ"ש הרדב"ו בתשובותיו (ח"ג תע"ב).

להם כח הצמיחה. ויש לבאר זאת, דהנה שתי בחינות התחברות יש בחברותא, יש שהם מאוחדים ואוהבים זה לזה אך אינם ממוזגים יחד, ולכן אין בהם כח צמיחה והולדה. ויש בחי' עפר הארץ, שהם ממוזגים ודבוקים יחד, וע"ז יש בהם כח צמיחה והולדה, בבחי' הולדת אורות ומוחין חדשים ע"י הזדווגותם, ולכן בזה נאמר ופרצת ימה וקרמה וגו', שזוכים לכה הצמיחה והולדת מוחין. שאם כנגד וירש וזעך את עפר אויביו, עניני יצה"ר בסוד מרע, מועילה גם בחי' כחול אשר על שפת הים, הרי לבחי' ופרצת, הולדת מוחין ואורות חדשים, לזה צריך התקשרות והתמוגגות של והי' זרעך כעפר הארץ.

ובזה מבאר מאחז"ל (שבת קיח): כל המענג את השבת נתנים לו נחלה בלי מצרים שנא' הנאכלתיך נחלת יעקב (ישעי' נח) שכתוב בו ופרצת ימה וקרמה וגו'. דהנה משמעות לשון המענג את השבת, היינו שגורם עונג לש"ק, והוא ע"ד מאחז"ל (ב"ר יא, ט) כנסת ישראל יהי' בן זוגך, ופירשו רבוחת"ק, כנסת ישראל, ע"י התכנסותם של ישראל יחד בלב אחד כאיש אחד, נעשים הם בחי' בן זוג לש"ק, וכדברינו שזו בחי' נחלת יעקב שהיא נחלה בלי מצרים, כי ע"י התאחדותם בבחי' עפר הארץ, ומתדבקים ומזדווגים יחד, זוכים להולדת אורות חדשים בש"ק. דיוקא ע"י נקודה פנימית זו של חברותא זוכים לבחי' בן זוג לש"ק, שצריכה לכה הכלל, ואין היחיד יכול להשיגה.

ג.

וכמו שחברותא מועילה בענינים רוחניים, הן כעצה נמרצה נגד היצה"ר, והן בעשה טוב לזכות להולדת אורות חדשים, כן יש בזה גם תרופת פלא בענינים הגשמיים, כי כל שהוא דבוק לחברותא יש עליו שמירה מיוחדת מן השמים להיות שמור מכל צער ונוק. כמ"ד במהר"ל חי אגרות סוטה (מו): על דברי הגמרא בענין עגלה ערופה, כתיב וענו ואמרו דינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו, וכי תעלה על לבנו שב"ד שופכים דמים אלא לא בא לדינו וכו' והנחנהו בלא ליה. ח"ל: שכל שאינו מלה כאילו שופך דמים, פי' כי זה כח האדם יותר

ור
נד
ים
ל:
ום
וז
יד
ש
ד
נה
ול
יד
ד
לי
ת
רי
וי
וד
ח
זה
יד
זה
ם
ם
ל
ז,
ול
זי
ם:
א
ם
ג
יי
ת
רי
ז
ז,
ה
ש

נתיבות שלום, האדמו"ר מסלונים.

- האדמו"ר מסלונים לאמד אמרקות ה' לאבות שלה סוטים אפשייט fe קשר בין יהודים. אלא סוטים הוא מונה?
- מה מאפיין כל סוטי קשר?
- מהו סוטי קשר הטוב ביותר לדעתכם?
- כיצד ניתן לפצול לחיזוק הקשר בין אנשים שונים בעט ישראל?

בג"מ אש"פ

"מאמינים בתקשורת".

"עבדי הזמן עבדי עבדים הם

עבד ה' הוא לבד חופשי

על כן בבקש כל אנוש חלקו

חלקי ה' אמרה נפשי"

(רבי יהודה הלוי)

- מי הם עבדי הזמן ומדוע נקראים כך?
- אילו מוצרים שלמנים בצולמנו המודרני משפיעים אותנו?
- מה הייתה מטרת המצאתם של המוצרים הללו?
- כיצד נשתחרר מצבדות זמן זו?
- כיצד נוכל ליצור תקשורת אשר מסייעת לאדם להיות עבד ה' ולא עבד הזמן?

בג"מ אש"פ

אחת דבר א-לוהים שתיים זו שמעתי – על תורה ועל ריבוי דעות

1. **ויקיפדיה:** פלורליזם הוא ערך ועיקרון חשוב בדמוקרטיה, משום שפירושו הוא לא רק עצם הריבוי והמגוון של הקבוצות השונות במדינה אלא גם ההכרה בזכות קיומן של דעות, השקפות שונות, צרכים ורצונות שונים בחברה. הפלורליזם הוא גם ההכרה בזכותן של הקבוצות במדינה לבטא את השונות ביניהן ולהתארגן במסגרות שונות כדי לממש את זכויותיהן ולפעול להשגת האינטרסים והצרכים שלהן. ההכרה בערך הפלורליזם במדינה הדמוקרטית, שהחברה בה מורכבת מקבוצות השונות זו מזו מבחינה כלכלית, חברתית, דתית ותרבותית ובעמדותיהן הפוליטיות, מאפשרת לקבוצת השונות הנבדלות זו מזו לשמור על זהותן הייחודית, תוך שמירה על בסיס מאחד ומשותף לחברה כולה. פלורליזם מסמל גם השקפת עולם אינדיווידואלית, המאמינה שאין אמת אחת ודרך אחת שהיא נכונה או טובה יותר מאשר אחרות. האדם הפלורליסט מכיר ביופי ובטוב הריבוי התרבותי בעולם. הוא מאמין בצורך לשמר את כלל התרבויות בעולם, הן לטובת העמים עצמם ולטובת שאר האנושות. הפלורליזם מסוגל לקבל ולהכיל כל גישה, השקפה ועמדה מנוגדת, כל עוד היא סובלנית ואינה דורשת בלעדיות או כניעה. הפלורליזם אינו יכול להכיל גישות אנטי-פלורליסטיות – שהלכה למעשה הורסות את האיזון הקיים ודורשות כניעה של קבוצות אחרות אליה.

"כל מחלוקת שהיא לשם שמיים סופה להתקיים וכל מחלוקת שאינה לשם שמיים אין סופה להתקיים". (אבות פרק ה')

- האם התפיסה של הפלורליזם מסתדרת עם התורה?
- האם בתוך התורה יש מקום לדעות שונות?
- כיצד נחליט אם דעה מסוימת היא לטיטאית או לא?
- כחברי תנועת אריאל מה אנו יכולים ללמוד/לקחת מלמדים אחרים בעצמנו?